

Bijlage 2: Beschrijving landschapswaarden per deelgebied - besloten gebied

Het besloten gebied wordt in algemene zin gekenmerkt door de volgende landschappelijke waarden:

- kleinschalig patroon van lintbebouwing, dykswâlen en houtsingels met geleidelijke overgangen naar open enclaves daartussen (mieden en hooilanden, meren) en plaatselijke esgronden;
- de aanwezigheid van beplanting op of langs perceelsscheidingen in de vorm van een relatief dicht netwerk van houtsingels en/of dykswâlen;
- opstreckende verkaveling (strokenverkaveling) met lengte-breedte-verhoudingen variërend van 3:1 tot 5:1;
- plaatselijk (on)regelmatige blokverkaveling;
- veelal een fijnmazig netwerk van wegen en paden (deels onverhard) met laan- en/of singelbeplanting;
- met name in het buitengebied streekeigen bebouwing (boerderijen, wâldhúskes en heidentempels);
- verspreid voorkomende bospartijen, landgoederen, essen, pingoruïnes, poelen en dobben.

In sommige deelgebieden ontbreken bepaalde als kenmerkend voor het woudenlandschap genoemde landschappelijke waarden en/of zijn andere en/of bijzondere vormen van de als kenmerkend voor het besloten gebied genoemde landschappelijke waarden aanwezig. Daarom worden binnen het besloten gebied de volgende landschappelijk deelgebieden onderscheiden:

- compagnieswijkenlandschap (op de landschapskaart aangeduid als “wijkenlandschap”);
- hoogveen met wijkenlandschap (op de landschapskaart aangeduid als “hoogveenlandschap”);
- jonge heideontginningslandschap;
- singellandschap.

De begrenzing van de onderscheiden landschappelijke deelgebieden zijn weergegeven op bijlage 5 bij de regels (de Landschapskaart) en hebben de volgende kenmerken:

Compagnieswijkenlandschap

- regelmatig patroon van wijken en sloten, haaks staand op ontginningsassen;
- sterk opstreckende verkaveling;
- de aanwezigheid van houtsingels in de oeverlijn van de wijken;
- verspreid voorkomende bebouwing.

Hoogveen met wijkenlandschap

- onregelmatig patroon van wijken en sloten;
- opstreckende verkaveling;
- herkenbare grenzen tussen ontginningsblokken;
- de aanwezigheid van houtsingels langs wijken en sloten;
- verspreid voorkomende bebouwing.

Jonge heideontginningslandschap

- onregelmatige blokverkaveling;
- onregelmatige of ontbrekende verkavelingsrichting;
- relatief kleine percelen;
- de aanwezigheid van een informeel padensysteem, bestaande uit verharde, halfverharde en onverharde paden;
- verspreid voorkomende bosjes;
- relatief veel, verspreid voorkomende, vaak kleinschalige bebouwing.

Singellandschap

- veelal opstreckende verkaveling;
- herkenbare cultuurhistorische grenzen tussen gebieden met verschillende kavelrichting;
- op perceelsgrenzen meestal houtsingels, incidenteel dykswâlen;
- verspreid voorkomende pingo's;
- verspreid voorkomende dobben, poelen;
- bebouwing voornamelijk gelegen langs wegen in de vorm van lintbebouwing;
- verspreid voorkomende landgoederen en bebouwing.